

ด่วนที่สุด

ที่ มท 0804/5724

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ กทม. 10200

26 พฤษภาคม 2546

เรื่อง หรือการลงมติให้คณะกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบลกะปางพ้นจากตำแหน่ง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช

อ้างถึง หนังสือจังหวัดนครศรีธรรมราช ด่วนที่สุด ที่ มท 0835.2/38308 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2545

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0208.2/186

ลงวันที่ 9 พฤษภาคม 2546

ตามที่จังหวัดหรือกรณีนายทรงยศ กรุณา ประธานคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกะปาง อำเภอทุ่งสง คัดค้านว่าการลงมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกะปาง เมื่อวันที่ 21 ตุลาคม 2545 ให้คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกะปาง พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 64 (7) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ด้วยคะแนนเสียง 12 เสียง จากจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสิ้น 18 คน น่าจะไม่ถูกต้อง เนื่องจากขณะลงมตินั้น กรรมการบริหารได้ลาออกจากตำแหน่ง 2 คน ทำให้ฝ่ายบริหารไม่มีลักษณะเป็นคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล หากจะลงมติให้ฝ่ายบริหารพ้นจากตำแหน่งจะต้องเป็นกรณีกรรมการบริหารสิ้นสุดลงเฉพาะตัว โดยดำเนินการตามมาตรา 64 ทวิ (4) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งกำหนดให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลลงมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ซึ่งจังหวัดเห็นว่าการเสนอญัตติและการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกะปางเพื่อพิจารณาวินิจฉัยให้คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่ง ตามมาตรา 64 (7) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 เป็นมติที่ชอบด้วยกฎหมาย จึงหาหรือว่าความเห็นของจังหวัดดังกล่าวถูกต้องหรือไม่ นั้น

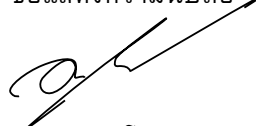
กระทรวงมหาดไทยขอเรียนว่า คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ 1 ได้พิจารณาข้อหาหรือของจังหวัดนครศรีธรรมราชแล้วเห็นว่า การที่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกะปางยื่นญัตติขอให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลกะปางวินิจฉัยให้คณะกรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 64 (7) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 เนื่องจากบริหารงานไม่โปร่งใสและไม่เป็นธรรม ทำให้ประชาชนเสียประโยชน์ ในขณะที่คณะกรรมการบริหารยังประกอบด้วยประธานกรรมการบริหาร และกรรมการบริหารอีกจำนวนสองคนและญัตติดังกล่าวเป็นไปตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2538 ข้อ 44 คือยื่นเป็นหนังสือล่วงหน้าก่อนเวลาประชุมไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน และมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลรับรอง จำนวน 14 คน ซึ่งไม่น้อยกว่า

หนึ่งในสามของสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ (จำนวน 18 คน) จึงเป็นการยื่นญัตติที่ชอบด้วยกฎหมาย เมื่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกะปางได้ประชุมเพื่อพิจารณาญัตติดังกล่าวและได้มีมติให้คณะกรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียง 12 เสียง ซึ่งไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกะปางทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกะปางจึงต้องพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะตามมาตรา 64 (7) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แม้ว่าในวันประชุมเพื่อพิจารณาญัตติดังกล่าว กรรมการบริหารทั้งสองคนได้ลาออกไปก่อนแล้วก็ตาม ก็ไม่ทำให้ญัตติที่ชอบด้วยกฎหมายดังกล่าวเสียไปแต่อย่างใด

ทั้งนี้ คณะกรรมการร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยมีความเห็นเพิ่มเติมว่า การยื่นญัตติดังกล่าวของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกะปาง ก็เพื่อจะดำเนินการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร ผ่านทางสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกะปาง จึงเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารที่จะต้องชี้แจงข้อเท็จจริงตามญัตติดังกล่าวต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกะปาง การที่กรรมการบริหารทั้งสองซึ่งรู้อยู่แล้วว่ามีการยื่นญัตติดังกล่าว และได้ขอลาออกก่อนจะถึงวันประชุมเพื่อพิจารณาญัตติดังกล่าว ถือได้ว่าเป็นการลาออกที่มีเจตนาหลีกเลี่ยงการที่จะต้องชี้แจงข้อเท็จจริงตามญัตติดังกล่าว จึงเป็นการลาออกที่มีเจตนาไม่สุจริต รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุชา โมกขะเวส)

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

โทร. 0-2241-9034

โทรสาร 0-2241-9035

ด่วนมาก

ที่ มท 0313.4/ว 1519

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. 10200

5 มิถุนายน 2545

เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2546
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

- อ้างถึง
1. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0313.4/ว 2508 ลงวันที่ 6 กันยายน 2544
 2. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท 0313.4/ว 667 ลงวันที่ 12 มีนาคม 2545
 3. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท 0313.4/ว 1274 ลงวันที่ 13 พฤษภาคม 2545
 4. หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท 0313.4/ว 2411 ลงวันที่ 26 ตุลาคม 2541
 5. หนังสือกรมการปกครอง ด่วนมาก ที่ มท 0313.4/ว 1710 ลงวันที่ 23 กรกฎาคม 2544
 6. หนังสือกรมการปกครอง ด่วนที่สุด ที่ มท 0318/ว 4166 ลงวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2545

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้ชักซ้อมแนวทางการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อการป้องกันแก้ไขภัยธรรมชาติ และเพื่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน หรือดำเนินกิจการที่เกิดประโยชน์ต่อประชาชนในท้องถิ่น ดังรายละเอียดปรากฏตามหนังสือที่อ้างถึง นั้น

เพื่อให้การเตรียมความพร้อมในการจัดทำร่างงบประมาณรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และสามารถบริหารงานตามแผนงาน/โครงการ กิจกรรมต่างๆ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสามารถสนองความต้องการของประชาชน ตลอดจนสามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนได้ จึงขอแนะนำแนวทางในการเตรียมการจัดทำแผนงาน/โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. 2546 ดังนี้

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรให้ความสำคัญในการจัดทำโครงการ ที่ใช้จ่ายงบประมาณในลักษณะที่ส่งผลต่อการปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยตรง (งบลงทุน) เป็นลำดับแรก สำหรับงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อการบริหารงาน ควรตั้งจ่ายเท่าที่จำเป็นและประหยัด เพื่อให้การบริหารงานสามารถดำเนินการไปได้ตามปกติ ไม่สมควรตั้งงบประมาณประเภท ค่าวัสดุ ครุภัณฑ์ ค่าใช้สอย สำหรับใช้ในการบริหารงาน ในลักษณะฟุ่มเฟือยเกินความจำเป็น หรือกำหนดคุณลักษณะครุภัณฑ์ และราคาแตกต่างไปจากราคามาตรฐานครุภัณฑ์ของสำนักงบประมาณ เว้นแต่มีเหตุผลความจำเป็นเป็นกรณีพิเศษที่แสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่า หากไม่จัดซื้อจัดจ้างจะเกิดความเสียหายต่อการบริหารราชการอย่างไร และปฏิบัติให้เป็นไปตามขั้นตอนของระเบียบที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

สำหรับการตั้งงบประมาณเพื่อใช้จ่ายประเภทเงินเดือน ประโยชน์ตอบแทนอื่นและเงินค่าจ้างของข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น และลูกจ้าง ให้ถือปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 35 และมาตรา 42 ที่กำหนดให้ภายในปีงบประมาณ 2547 การตั้งงบประมาณรายจ่ายประเภทดังกล่าว จะสูงกว่าร้อยละสี่สิบของเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้

ทั้งนี้ หากการตั้งงบประมาณรายจ่าย สำหรับโครงการที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนโดยตรงมียอดรวมในสัดส่วนที่สูงกว่างบประมาณรายจ่ายประจำปีมากเท่าใด จะเป็นตัวชี้วัดหนึ่งที่จะแสดงให้เห็นประสิทธิภาพในการจัดหางบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง ในการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน

2. การจัดทำโครงการเพื่อใช้จ่ายงบประมาณในการปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชนสมควรพิจารณาโครงการที่มีลักษณะดังนี้

2.1 การตั้งงบประมาณเพื่อดำเนินการ หรือสนับสนุนโครงการตามพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช และโครงการตามพระราชเสาวนีย์ของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ

2.2 การป้องกันและบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนที่เกิดจากภัยสาธารณะประเภทต่าง ๆ ในรอบปีงบประมาณ ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือ ที่ มท 0313.4/ว 2508 ลงวันที่ 6 กันยายน 2544 และหนังสือ ด่วนมาก ที่ มท 0313.4/ว 667 ลงวันที่ 12 มีนาคม 2545 แนะนำแนวทางการปฏิบัติการตั้งและการใช้งบประมาณเพื่อช่วยเหลือประชาชนก่อนเกิดเหตุ ขณะเกิดเหตุ และภายหลังการเกิดเหตุไว้แล้วนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดทำแผนงาน/โครงการให้ครบวงจรทั้งการป้องกันและการบรรเทาภัย ซึ่งจำเป็นต้องมีการสำรวจสภาพพื้นที่ที่เกิดภัยธรรมชาติหรือพื้นที่เสี่ยงภัยและออกแบบจัดทำโครงการต่างๆ เพื่อป้องกันภัยไว้ให้พร้อมอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัด อำเภอ ตำบล หมู่บ้านเป้าหมายที่เกิดสาธารณภัยเป็นประจำ สมควรจะต้องจัดทำโครงการดังกล่าวไว้ในข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ หรือข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นประจำทุกปี และควรตั้งงบประมาณประเภทเงินสำรองจ่าย สำหรับไว้ใช้จ่ายเพื่อการนี้โดยเฉพาะในระหว่างปีงบประมาณอีกจำนวนหนึ่งตามที่เห็นเหมาะสม ทั้งนี้ เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะเป็นหน่วยราชการที่สามารถใช้จ่ายงบประมาณของตนเองเพื่อช่วยเหลือประชาชนได้อย่างรวดเร็ว ฉับพลันทันต่อเหตุการณ์ และเป็นหน่วยราชการที่อยู่ในพื้นที่เกิดภัยและใกล้ชิดกับประชาชนมากกว่าหน่วยราชการอื่นที่เกี่ยวข้อง

2.3 การตั้งงบประมาณเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เศรษฐกิจแบบพอเพียง เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน เช่น การสนับสนุนโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ สนับสนุนการจัดตั้งร้านค้าชุมชน ตลาดนัดชุมชน ส่งเสริมการเรียนรู้จากภูมิปัญญาไทยและวิทยาการสมัยใหม่ เป็นต้น

2.4 การตั้งงบประมาณเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เช่น การรณรงค์ต่อต้านและป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดในรูปแบบต่าง ๆ การแก้ไขปัญหาเสพติดในโรงเรียน การสนับสนุนการจัดวัสดุอุปกรณ์ในการตรวจหาสารเสพติดในร่างกาย การสนับสนุนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพร่างกายและ

จิตใจของผู้เสพติด และการสนับสนุนแนวทางการใช้พลังแผ่นดินเพื่อเอาชนะยาเสพติด ตามคำสั่งนายกรัฐมนตรี ที่ 119/2544 ลงวันที่ 31 พฤษภาคม 2544

2.5 การตั้งงบประมาณเพื่อส่งเสริม ปรับปรุง แก้ไข หรือฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ โดยสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชน การสร้างเมืองน่าอยู่เพื่อคุณภาพชีวิตของประชาชน รวมทั้งการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีคุณค่าและไม่เกิดปัญหาการแย่งชิงทรัพยากรธรรมชาติ ระหว่างกลุ่มหรือองค์กร

2.6 การตั้งงบประมาณเพื่อดูแลรักษาความสะอาดภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ให้ถูกต้องตามสุขลักษณะและอนามัย เช่น จัดให้มีอุปกรณ์และสารฆ่าเชื้อโรค เพื่อทำความสะอาดโรงฆ่าสัตว์เป็นประจำ ปรับปรุงน้ำใช้สำหรับล้างซากสัตว์ และน้ำแข็งที่ใช้สำหรับรักษาคุณภาพเนื้อสัตว์ให้สะอาดตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด ปรับปรุงระบบระบายน้ำทิ้งให้อยู่ในเกณฑ์ที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2539) มีการกำจัดกลิ่นหรือเสียงที่เกิดขึ้นจากโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ โดยมีให้เป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญ หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียง เป็นต้น

3. การตั้งงบประมาณโครงการประเภทการก่อสร้าง/ปรับปรุงสิ่งก่อสร้าง ให้จัดทำประมาณการค่าใช้จ่ายโครงการ โดยแสดงราคากลางค่าวัสดุ ครุภัณฑ์ ค่าแรงและราคาต่อหน่วย กรณีค่าวัสดุ ให้ใช้ราคาตามประกาศของพาณิชย์จังหวัด ค่าครุภัณฑ์ให้ใช้บัญชีราคามาตรฐานครุภัณฑ์ของสำนักงานประมาณ และค่าแรงตามราคาที่กำหนดโดยส่วนราชการที่สามารถอ้างอิงได้ โดยจัดทำเป็นเอกสารแยกต่างหากจากเอกสารงบประมาณเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสภาท้องถิ่น และจัดส่งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอแล้วแต่กรณี เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณาอนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีด้วย

4. เพื่อเป็นการพัฒนาประสิทธิภาพของผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น ข้าราชการ และพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถรองรับภารกิจที่จะถ่ายโอนจากส่วนราชการต่างๆ ไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนเพื่อเป็นการปรับบทบาทกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกฎหมาย ระเบียบ และวิทยาการสมัยใหม่ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจะตั้งงบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการฝึกอบรม สัมมนา ตามความเหมาะสมกับสถานะทางการคลังของตนเอง และพิจารณาการเข้าร่วมฝึกอบรม สัมมนาเฉพาะเรื่องที่เป็นแนวนโยบายของรัฐและจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาท้องถิ่นเป็นส่วนรวม

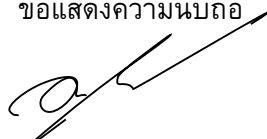
5. ในปีงบประมาณ 2545 ปรากฏว่ายังมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่ง ไม่สามารถนำเสนอร่างงบประมาณรายจ่ายต่อสภาท้องถิ่นได้ทันภายในระยะเวลาที่ระเบียบกำหนด ดังนั้น จึงขอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งกำหนดขั้นตอน ระยะเวลา การจัดทำแผนงาน โครงการ และร่างงบประมาณ ตามหนังสือกรมการปกครอง ที่ มท 0313.4/ว 2411 ลงวันที่ 26 ตุลาคม 2541 และกำหนดภารกิจการปฏิบัติในแต่ละขั้นตอน พร้อมมอบหมายภารกิจให้มีผู้รับผิดชอบไว้ให้ชัดเจน เพื่อให้สามารถตรวจสอบได้ว่าหากการจัดทำแผนงาน โครงการและร่างงบประมาณรายจ่ายไม่แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนดดังกล่าวเกิดจากความบกพร่องในขั้นตอนใด และมีผู้ใดเป็นผู้รับผิดชอบ

6. ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอ เข้ากำกับดูแลการปฏิบัติเพื่อให้การจัดทำแผนงาน โครงการและการเสนอร่างงบประมาณรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปตามระยะเวลาที่ปฏิทิน

งบประมาณกำหนด ประกอบกับขั้นตอนการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการเตรียมการจัดทำ
งบประมาณ ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท 0313.4/ว 1274 ลงวันที่ 13 พฤษภาคม 2545
โดยเคร่งครัด

จึงเรียนมาเพื่อถือปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้อง และแจ้งคำแนะนำดังกล่าวให้องค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุชา โมกขะเวส)

รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง

สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

โทร. (มท) 50723, 0-2222-7832 ต่อ 27

โทรสาร 0-2223-6740

ที่ มท 0804/6847

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอังสวาล์ กทม. 10200

19 มิถุนายน 2546

เรื่อง การประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์

อ้างถึง หนังสือจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ มท 0854.3/1290 ลงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2546

ตามที่จังหวัดหรือกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนิน อำเภอลำทะเมนชัย เรียกประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนิน สมัยวิสามัญ สมัยที่ 4/2545 เมื่อวันที่ 27 กันยายน 2545 โดยประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนินไม่ได้แจ้งล่วงหน้าให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนินทราบเป็นหนังสือก่อนวันกำหนดเปิดประชุมไม่น้อยกว่า 3 วัน และการประชุมดังกล่าวมิได้เป็นการประชุมอันเร่งด่วน แต่เป็นการประชุมนอกรอบที่ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนินนัดประชุมโดยประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนินมิได้นัดประชุมล่วงหน้าแต่อย่างใด ผลการประชุมครั้งดังกล่าว ที่ประชุมมีมติให้จ่ายขาดเงินสะสมเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยเป็นเงิน 695,450 บาท ซึ่งจังหวัดเห็นว่า การที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนินไม่ได้แจ้งนัดสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนินเป็นหนังสือล่วงหน้าไม่ต่ำกว่าสามวัน และมิได้เป็นการประชุมอันรีบด่วนแต่อย่างใด รวมทั้งประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนินมิได้บอกนัดประชุมไว้ล่วงหน้า เมื่อการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไม่ปฏิบัติตามข้อ 16 และข้อ 17 แห่งข้อบังคับการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2538 จึงถือว่าการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนินในวันดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย มติที่ประชุมที่เกิดขึ้นอันเนื่องจากการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลครั้งดังกล่าวก็ไม่ชอบด้วยกฎหมายด้วย ดังนั้น จึงทำให้การจ่ายเงินสะสมในกรณีดังกล่าวไม่อาจกระทำได้ และจะต้องมีผู้รับผิดชอบในการค่าใช้จ่ายเงินคืนต่อไป จึงหารือว่า ความเห็นของจังหวัดดังกล่าวถูกต้องหรือไม่ นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามข้อ 16 แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2538 กำหนดว่า การเรียกประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามความในข้อ 13 ให้ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแจ้งล่วงหน้าให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทราบเป็นหนังสือ และให้ปิดประกาศไว้ในที่เปิดเผยหรือที่สำนักงานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลก่อนวันกำหนดเปิดสมัยประชุมไม่น้อยกว่าสามวัน เว้นแต่การประชุมอันรีบด่วนจะแจ้งกำหนดเปิดสมัยประชุมและปิดประกาศเร็วกว่านั้นก็ได้ แต่มิให้น้อยกว่ายี่สิบสี่ชั่วโมงก่อนกำหนดเวลาเปิดสมัยประชุม และตามข้อ 17 วรรคหนึ่งและวรรคสอง แห่งข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลฯ กำหนดวิธีการเกี่ยวกับการนัดประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลว่าการนัดประชุมในระหว่างสมัยประชุมนั้น ให้ทำเป็นหนังสือหรือจะบอกนัดในที่ประชุม แต่ถ้าบอกนัดในที่ประชุมให้ส่งหนังสือนัดประชุมไปยังผู้ที่มิได้มาประชุมในเวลานั้นให้ทราบล่วงหน้าด้วยจากบทบัญญัติดังกล่าวเป็นการกำหนดขั้นตอนวิธีการในการนัดประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องทำเป็น

หนังสือแจ้งให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 3 วัน ยกเว้นมีความจำเป็นอันรีบด่วน ก็ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่ายี่สิบสี่ชั่วโมงก่อนกำหนดเวลาเปิดประชุม หรือหากเป็นการบอกนัดในที่ประชุมสำหรับผู้ที่มาประชุมก็ไม่ต้องทำเป็นหนังสือแจ้ง สำหรับผู้ที่ไม่ได้มาประชุมในครั้งนั้น ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่จะต้องทำหนังสือแจ้งให้ทราบล่วงหน้า ทั้งนี้ เพื่อให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้ทราบและมีเวลาเตรียมตัวเข้าประชุมตามกำหนดนัด ประกอบกับตามข้อ 17 วรรคสาม แห่งข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลฯ กำหนดว่า “การประชุมใดๆ ที่มีได้มีการนัดประชุม มิให้ถือว่าเป็นการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล” ดังนั้น การที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้ถือปฏิบัติตามข้อ 16 และข้อ 17 แห่งข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลฯ จึงถือว่า ไม่เป็นการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

จากข้อเท็จจริงที่จังหวัดหรือปรากฏว่า ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนินมิได้มีหนังสือแจ้งให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนินทราบก่อนวันประชุมไม่น้อยกว่า 3 วัน และการประชุมในครั้งนั้นมิได้เป็นการประชุมอันเร่งด่วน และมีใช่เป็นกรณีประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบอกนัดในที่ประชุม ตามข้อ 17 แห่งข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2538 แต่อย่างใด จึงถือว่า เมื่อวันที่ 27 กันยายน 2545 ไม่เป็นการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนิน และเท่ากับว่า ในวันดังกล่าวไม่มีมติในที่ประชุมให้จ่ายขาดเงินสะสมเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัย เป็นเงิน 695,450 บาท สภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนินจึงยังไม่ได้อนุมัติให้จ่ายขาดเงินสะสมตามข้อ 85 แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541 ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเนินจึงไม่สามารถจ่ายขาดเงินสะสมจำนวนดังกล่าวได้ โดยจะต้องมีผู้รับผิดชอบในการชดใช้เงินคืนตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุชา โมกขะเวส)

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

โทร. 0-2241-9034/โทรสาร 0-2241-9035

ที่ มท 0804/ว 911

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนราชสีมา กทม. 10300

18 สิงหาคม 2546

เรื่อง การใช้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด (ยกเว้นจังหวัดเชียงราย)

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0804/5136 ลงวันที่ 10 กรกฎาคม 2546
2. สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0804/6164 ลงวันที่ 18 สิงหาคม 2546

ด้วยจังหวัดเชียงรายได้รายงานกรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายมีความประสงค์ขอให้มีการแก้ไขปรับปรุงระเบียบจากใช้บุคคลเป็นประกันในการปล่อยชั่วคราวสำหรับสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้ได้รับสิทธิในการประกันผู้อื่นหรือตนเองในวงเงินสองแสนบาทเท่ากับข้าราชการพลเรือน ระดับ 6 – 8 ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้แจ้งให้จังหวัดเชียงรายทราบว่า ในกรณีของศาลยุติธรรมและสำนักงานอัยการสูงสุด ได้ใช้หลักการพิจารณาความน่าเชื่อถือของผู้ร้องขอประกัน จากอาชีพ สถานภาพ ชื่อเสียงทางสังคมหรือตำแหน่งหน้าที่การงาน และรายได้เป็นส่วนประกอบ และแจ้งเพิ่มเติมในส่วนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งแจ้งให้ทราบว่าได้ยึดหลักการและระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมว่าด้วยการปล่อยชั่วคราว พ.ศ. 2545 มาใช้เกี่ยวกับการปล่อยชั่วคราวในราชการตำรวจไปก่อน จนกว่าจะมีการแก้ไขประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ 7 รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้ว เพื่อประโยชน์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จึงเห็นควรแจ้งหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติในการใช้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวของศาลยุติธรรม สำนักงานอัยการสูงสุด และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้แจ้งจังหวัดเชียงรายทราบแล้ว ซึ่งมีรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งทุกอำเภอเพื่อแจ้งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทราบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายรัชชัยย์ พักอังกูร)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

โทร. 0-2241-9034-5

โทรสาร 0-2241-9035

ที่ มท 0804/5136

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนราชสีมา กทม. 10300

10 กรกฎาคม 2546

เรื่อง การใช้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย

อ้างถึง หนังสือจังหวัดเชียงราย ที่ ชร 0018.2/36165 ลงวันที่ 3 ตุลาคม 2545

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส (สฟปผ.) 0018/15648
ลงวันที่ 17 ตุลาคม 2543 จำนวน 1 ฉบับ

ตามที่จังหวัดรายงาน กรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายมีความประสงค์ขอให้กระทรวงมหาดไทยแก้ไขปรับปรุงระเบียบการใช้บุคคลเป็นประกันในการปล่อยชั่วคราวสำหรับสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับสิทธิในการประกันผู้อื่นหรือตนเองได้ในวงเงินสองแสนบาท เท่ากับข้าราชการพลเรือน ระดับ 6 - 8 ทั้งนี้ เทียบเคียงกับที่กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดและเทียบตำแหน่งเพื่อประโยชน์ในการเบิกค่าใช้จ่ายเดินทางไปราชการของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ให้เบิกจ่ายเทียบตำแหน่งเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ระดับ 7 นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณารายงานของจังหวัดเชียงรายดังกล่าวข้างต้นแล้วมีความเห็นดังนี้

การใช้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวเป็นมาตรการและข้อกำหนดของศาล อัยการ และตำรวจ ซึ่งมีคำสั่งและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

1. คำสั่งกรมตำรวจ ที่ 622/2536 เรื่อง การใช้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันในการปล่อยชั่วคราว ข้อ 5 ซึ่งกำหนดให้สมาชิกสภาจังหวัดทำสัญญาประกันผู้อื่นหรือตนเองได้ในวงเงินไม่เกินหกหมื่นบาท
2. ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2538 ซึ่งข้อ 22 ตรี กำหนดให้การพิจารณาคำร้องขอปล่อยชั่วคราวโดยไม่มีหลักประกัน ให้พิจารณาความน่าเชื่อถือของผู้ร้องจากอาชีพ สถานภาพ ชื่อเสียงทางสังคมหรือคุณสมบัติอื่นๆ ของผู้ร้อง
3. ระเบียบราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมว่าด้วยการปล่อยชั่วคราว พ.ศ. 2545 ซึ่งกำหนดลักษณะของบุคคลผู้จะประกันว่าจะต้องเป็นผู้มีตำแหน่งหน้าที่การงานหรือมีรายได้แน่นอน เช่น ผู้บริหารราชการส่วนท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น พนักงานองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ฯลฯ

จากข้อเท็จจริงดังกล่าว การที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดจะขอให้ปรับปรุงการใช้บุคคลเป็นประกันในการปล่อยชั่วคราวนั้น แต่ปรากฏว่าศาลยุติธรรมและสำนักงานอัยการสูงสุด ได้ใช้หลักการพิจารณาความน่าเชื่อถือของผู้ร้องขอประกันจากอาชีพ สถานภาพ ชื่อเสียงทางสังคมหรือตำแหน่งหน้าที่การงาน และรายได้

เป็นส่วนประกอบในการพิจารณา ดังนั้น การที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายขอให้ มท.แก้ไขให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประกันผู้อื่นหรือตนเองได้ในวงเงินสองแสนบาทเท่ากับข้าราชการพลเรือนสามัญ ระดับ 6 - 8 นั้น จึงไม่สอดคล้องกับแนวทางการพิจารณาของศาลและอัยการ แต่อย่างไรก็ตาม ในส่วนของสำนักงานตำรวจแห่งชาตินั้น ยังคงใช้หลักการเทียบระดับตำแหน่งของข้าราชการเป็นหลักประกันในวงเงินตามที่กำหนด สำหรับสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เทียบเคียงกับสมาชิกสภาท้องถิ่นอื่นๆ ในวงเงินหกหมื่นบาท หากจะแก้ไขอัตราวงเงินประกันให้สูงขึ้นถึงสองแสนบาทตามที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายร้องขอ จึงอยู่ในดุลพินิจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่จะต้องพิจารณาดำเนินการ ในขั้นนี้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ส่งเรื่ององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายดังกล่าวให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาต่อไป ผลเป็นประการใด จะแจ้งให้ทราบอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายวัชชัย ปักอังกูร)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

โทร. 0-2241-9034-5

โทรสาร 0-2241-9035

ที่ อส (สฟปผ.) 0018/15648

สำนักงานอัยการสูงสุด
ถนนหน้าทับเผย กทม. 10200

17 ตุลาคม 2543

เรื่อง การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง

อ้างถึง หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท 0318/1829 เรื่อง การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ 29 สิงหาคม 2543

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือ อส (สฟปผ.) 0018/ว 250 ลงวันที่ 16 ธันวาคม 2542

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมการปกครองขอหารือแนวทางปฏิบัติว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถทำสัญญาประกันผู้อื่นหรือตนเอง กรณีการใช้บุคคลเป็นหลักประกันในการปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นพนักงานอัยการ ตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด ว่าด้วยการใช้บุคคลเป็นหลักประกันในการปล่อยตัวชั่วคราว พ.ศ. 2536 ได้หรือไม่อย่างไร หากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถทำสัญญาประกันผู้อื่นหรือตนเองได้ ขอให้สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาเพิ่มเติมให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถทำสัญญาประกันผู้อื่นหรือตนเองได้เช่นเดียวกับสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร สมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสภาเมืองพัทยา สมาชิกสภาเขตกรุงเทพมหานคร กำนัน และผู้ใหญ่บ้านด้วย ดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้วนั้น

สำนักงานอัยการสูงสุด ขอเรียนว่า ขณะนี้ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด ว่าด้วยการใช้บุคคลเป็นหลักประกันในการปล่อยตัวชั่วคราว พ.ศ. 2536 ได้ถูกยกเลิกแล้วโดยระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2538 ซึ่งตามระเบียบที่แก้ไขเพิ่มเติมนี้ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องการประกันด้วยบุคคล โดยไม่มีหลักประกันไว้เป็นข้อ 22 ตรี ว่า “การพิจารณาคำร้องขอปล่อยตัวชั่วคราวโดยไม่มีหลักประกันให้พิจารณาความน่าเชื่อถือของผู้ร้องจากอาชีพ สถานภาพ ชื่อเสียงทางสังคม หรือคุณสมบัติอื่น ๆ ของผู้ร้อง” ดังนั้น การใช้บุคคลเป็นหลักประกันในการปล่อยตัวชั่วคราวจึงมิได้จำกัดเฉพาะข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ข้าราชการการเมืองหรือสมาชิกองค์กรปกครองท้องถิ่นเท่านั้น บุคคลอื่นๆ

ที่มีความน่าเชื่อถือก็สามารถใช้สิทธินี้ได้เช่นกัน ซึ่งหมายความว่ารวมถึงสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลด้วย
รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายเรวัต ฉ่ำเฉลิม)

อธิบดีอัยการฝ่ายวิชาการ

รักษาการในตำแหน่งรองอัยการสูงสุด

ปฏิบัติราชการแทนอัยการสูงสุด

สำนักงานวิชาการ

โทร. 541-2770 ต่อ 1350

ที่ มท 0804/ว 996

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนราชสีมา กทม. 10300

2 กันยายน 2546

เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งสำนวนสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค 0406.4/ว 245 ลงวันที่ 21 สิงหาคม 2546
จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยกรมบัญชีกลางได้แจ้งแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ว่าตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่ได้รับความเสียหายจากการทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดขึ้นโดยไม่ชักช้า เพื่อพิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับผู้ต้องรับผิดและจำนวนค่าสินไหมทดแทนให้ผู้แต่งตั้งวินิจฉัยสั่งการว่ามีผู้ต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือไม่ เป็นจำนวนเท่าใด แต่ยังมีต้องแจ้งสั่งการให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ และให้ผู้แต่งตั้งส่งสำนวนภายใน 7 วัน นับแต่วันวินิจฉัยสั่งการไปให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ ซึ่งกรมบัญชีกลางได้รับมอบหมายจากกระทรวงการคลังให้เป็นผู้ตรวจสอบสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด และในทางปฏิบัติจะต้องประมวลเรื่อง สรุปรายงานผลการสอบสวน ตลอดจนข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายรวมทั้งคำให้การของพยานผู้เกี่ยวข้องในแต่ละกรณี เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง ซึ่งต้องใช้เวลาในการจัดพิมพ์เอกสารค่อนข้างมากทำให้ไม่สามารถเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่งได้รวดเร็วเท่าที่ควร จึงขอความร่วมมือให้จังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทราบและถือปฏิบัติ ดังนี้

1. การจัดส่งสำนวนการสอบสวนให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ ให้ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 สำหรับเอกสารซึ่งเป็นพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้ใช้สำเนาเอกสารที่เจ้าหน้าที่รับรองสำเนาถูกต้อง ส่วนเอกสารต้นฉบับให้เก็บรักษาที่หน่วยงาน เพื่อสามารถนำไปใช้อ้างอิงหรือใช้ประกอบเป็นพยานหลักฐานในการฟ้องคดีได้ทันที

2. หากหน่วยงานของรัฐจัดพิมพ์รายงานการสอบสวนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ Microsoft Word บนระบบปฏิบัติการ Window ขอให้หน่วยงานของรัฐทำการบันทึกข้อมูลรายงานผลการสอบสวนนั้นลงบนแผ่นบันทึกข้อมูล (Diskette) และจัดส่งให้กระทรวงการคลังพร้อมสำนวนการสอบสวน

ทั้งนี้ ปรากฏรายละเอียดตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวัชรชัย พิกอังกูร)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

กลุ่มงานคดี

โทร. 0-2243-6632

โทรสาร 0-2241-9035

ที่ กค 0406.4/ว 245

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระราม 6 กทม. 10400

21 สิงหาคม 2546

เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งสำนวนสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบ

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

อ้างถึง ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539

ตามระเบียบที่อ้างถึงข้อ 8 กำหนดว่า “เมื่อเกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐแห่งใด และหัวหน้าหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะเกิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น ให้หัวหน้าหน่วยงานดังกล่าวแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบชั้นคณะหนึ่ง โดยไม่ชักช้า เพื่อพิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับผู้ต้องรับผิดชอบและจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ผู้นั้นต้องชดใช้” และข้อ 17 วรรคหนึ่งกำหนดว่า “เมื่อผู้แต่งตั้งได้รับผลการพิจารณาของคณะกรรมการแล้ว ให้วินิจฉัยสั่งการว่ามีผู้รับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือไม่ และเป็นจำนวนเท่าใด แต่ยังมีต้องแจ้งการสั่งการให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ” และวรรคสองกำหนดว่า “ให้ผู้แต่งตั้งส่งสำนวนภายในเจ็ดวันนับแต่วันวินิจฉัยสั่งการให้กระทรวงการคลังเพื่อตรวจสอบ...” นั้น

กรมบัญชีกลางโดยได้รับมอบหมายจากกระทรวงการคลังให้เป็นผู้ตรวจสอบสำนวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ ขอเรียนว่าตามระเบียบดังกล่าว ข้อ 21 กำหนดว่า ในการพิจารณาของกระทรวงการคลัง ให้มี “คณะกรรมการพิจารณาความรับผิดชอบแพ่ง” เป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นต่อกระทรวงการคลัง ซึ่งในทางปฏิบัติในการนำเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดชอบแพ่ง กรมบัญชีกลางจะต้องประมวลเรื่องและสรุปรายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบตามข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายรวมทั้งคำให้การพยานผู้เกี่ยวข้องในแต่ละกรณี เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดชอบแพ่ง จึงต้องใช้เวลาในการจัดพิมพ์เอกสารค่อนข้างมากทำให้ไม่สามารถนำเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดชอบแพ่งได้รวดเร็วเท่าที่ควร และในปัจจุบันปรากฏว่าหน่วยงานของรัฐส่วนมากได้ดำเนินการจัดทำรายงานผลการสอบสวนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ Microsoft Word บนระบบปฏิบัติการ Window แล้ว ดังนั้น เพื่อให้การตรวจสอบสำนวนสอบสวนของกรมบัญชีกลางเป็นไปด้วยความรวดเร็ว สามารถตอบสนองต่อความต้องการของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ได้เร็วขึ้นและทันเหตุการณ์ จึงใคร่ขอความร่วมมือดำเนินการ ดังนี้

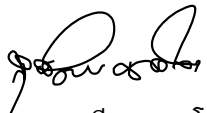
1. การจัดส่งสำนวนสอบสวนให้กระทรวงการคลังตรวจสอบให้ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 สำหรับเอกสารซึ่งเป็นพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ให้ใช้สำเนาเอกสารที่เจ้าหน้าที่รับรองสำเนาถูกต้อง ส่วนเอกสาร

ต้นฉบับให้เก็บรักษาที่หน่วยงาน เพื่อสามารถนำไปใช้อ้างอิง หรือใช้ประกอบเป็นพยานหลักฐานในการฟ้องคดีได้ทันที

2. นอกจากสำนวนสอบสวนและพยานหลักฐานต่างๆ ที่จะต้องส่งให้กระทรวงการคลังตามระเบียบแล้ว หากหน่วยงานของรัฐแห่งใดได้จัดพิมพ์รายงานการสอบสวนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ Microsoft Word บนระบบปฏิบัติการ Window ขอให้หน่วยงานของรัฐทำการบันทึกข้อมูลรายงานผลการสอบสวนนั้นลงบนแผ่นบันทึกข้อมูล (Diskette) และจัดส่งแผ่นบันทึกข้อมูลนั้นมาให้กระทรวงการคลังพร้อมสำนวนการสอบสวนด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและโปรดแจ้งให้หน่วยงานในสังกัดและ/หรือหน่วยงานที่อยู่ในการกำกับดูแลทราบและถือปฏิบัติต่อไปด้วย จะขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวสุธีพร ดวงโต)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักความรับผิดชอบทางแพ่ง

กลุ่มตรวจสอบวินิจัยงานละเมิดและแพ่ง 2

โทร. 0-2271-3339

โทรสาร 0-2271-3339

ลับ

ที่ มท 0804/3979

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนราชสีมา กทม. 10300

3 กันยายน 2546

เรื่อง ขอรื้อเกี่ยวกับการลาออกของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย

อ้างถึง หนังสือจังหวัดเชียงราย ที่ มท 0826.3/387 ลงวันที่ 30 เมษายน 2546

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. คำวินิจฉัยคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จ ที่ 266/2529
เรื่อง การลาออกจากตำแหน่งของสมาชิกสภาจังหวัดโดยมีเงื่อนไข
 2. คำวินิจฉัยคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การลาออกจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 ฉบับ

ตามที่จังหวัดเชียงรายได้หารือเกี่ยวกับการลาออกของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กรณี นายไสว คันทะพรหม ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน ได้ยื่นหนังสือ ลาออกจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลป่าตึง ต่อนายอำเภอแม่จัน ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2546 ซึ่ง นายอำเภอแม่จันได้รับหนังสือลาออกดังกล่าวเมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2546 และอนุญาตให้ลาออก ต่อมาในวันที่ 22 เมษายน 2546 นายไสว คันทะพรหม ได้ยื่นหนังสือต่อนายอำเภอแม่จันขอรับการลาออกและนายอำเภอแม่จันได้อนุญาตให้รับการลาออกจากตำแหน่งของนายไสว คันทะพรหม ซึ่งจังหวัดเชียงรายมีความเห็นว่า การลาออกมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมายแล้วเป็นให้สมาชิกภาพของการเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล สิ้นสุดลง โดยไม่อาจระงับการลาออก และทำให้สมาชิกภาพการเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลป่าตึง กลับคืนมาได้ นายอำเภอแม่จันย่อมไม่อาจสั่งอนุญาตให้รับการลาออกของนายไสว คันทะพรหม จึงหาถือว่า ความเห็นของจังหวัดดังกล่าวถูกต้องหรือไม่ นั้น

ลับ

ลับ

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อหาดังกล่าวข้างต้นเป็นเรื่องทำนองเดียวกันกับเรื่องที่คณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยมีคำวินิจฉัยแล้ว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย จึงขอให้จังหวัดเชียงใหม่รายงานคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกามาประกอบการวินิจฉัยข้อหาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวัชชัย พักอังกร)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

โทร. 0-2241-9034

โทรสาร 0-2241-9035

ลับ

ที่ มท 0313.1/28612

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัมรินทร์ กทม. 10200

23 ธันวาคม 2541

เรื่อง การขอการลาออกจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดนครปฐม

- อ้างถึง 1. หนังสือจังหวัดนครปฐม ที่ นฐ 0018/17581 ลงวันที่ 1 กันยายน 2541
2. หนังสือจังหวัดนครปฐม ตัวนมาก ที่ นฐ 0018/22923 ลงวันที่ 6 พฤศจิกายน 2541

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึก เรื่องการลาออกจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 1 ชุด

ตามที่ให้หารือว่านายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐม ขอเพิกถอนการลาออกจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดว่าจะมีผลผูกพันเพียงใด ความแจ้งแล้วนั้น

กระทรวงมหาดไทย ขอเรียนว่า บัดนี้คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ 5) ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การลาออกจะมีผลต่อเมื่อผู้ลาออกได้แสดงเจตนาที่จะลาออกและการแสดงเจตนาจะต้องผูกพันได้ แต่เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าหนังสือลาออกนั้นลงวันที่ 22 สิงหาคม 2541 ซึ่งเป็นวันที่ลงไว้ล่วงหน้าเพื่อกำหนดวัน เวลา ของการให้เจตนาจะมีผล ดังนั้น ก่อนถึงวันที่ 22 สิงหาคม 2541 ยังไม่อาจถือได้ว่า ผู้ทำหนังสือได้แสดงเจตนาที่จะลาออกอันเป็นหนังสือแสดงเจตนาจึงยังไม่มีผลผูกพัน แม้ความจะปรากฏว่าประธานสภาฯ ได้รับหนังสือก่อนวันที่ 22 สิงหาคม 2541 และได้ลงนามรับทราบและอนุญาตให้ลาออก เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2541 ก็ตาม การรับทราบนั้นย่อมยังไม่มีผลใด ๆ จนกว่าจะถึงวันที่ 22 สิงหาคม 2541 ตามเงื่อนไขเวลาที่กำหนดไว้ และก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าว เจ้าของหนังสือจึงยังมีสิทธิที่จะเพิกถอน และเมื่อได้มีการเพิกถอนหนังสือก่อนวันที่ 22 สิงหาคม 2541 โดยแจ้งด้วยวาจาในที่ประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และมีหนังสือยืนยันต่อผู้ทำหน้าที่ประธานสภาฯ ในขณะนั้น การแสดงเจตนาลาออกตามหนังสือ ลงวันที่ 22 สิงหาคม 2541 ดังกล่าวจึงย่อมสิ้นผลได้ ด้วยเหตุผลข้างต้นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด จึงยังไม่พ้นจากตำแหน่ง รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

อนึ่ง การลาออกของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดในกรณีนี้เป็นคนละกรณีกับแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการลาออกของประธานสภา รองประธานสภาและนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งกระทรวงมหาดไทย

ได้แจ้งให้จังหวัดประสานกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐม พิจารณาดำเนินการให้แก้ไขให้สอดคล้องกับ
แนวคำพิพากษาของศาลฎีกา และขอให้จังหวัดรายงานว่าได้ดำเนินการไปเรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อทราบและแจ้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐม ทราบด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายชนะศักดิ์ ยูบูรณ์)
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง

สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

โทร. 0-2226-4612 ต่อ 28

บันทึก

เรื่อง การลาออกจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

กรมการปกครองได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท 0313.1/22895 ลงวันที่ 22 กันยายน 2541 ถึง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความว่า กรมการปกครองได้รับข้อหารือหรือการลาออกจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐมว่า นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐมได้ยื่นหนังสือต่อประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐม เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2541 เพื่อขอลาออกจากตำแหน่ง โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ 22 สิงหาคม 2541 และประธานสภาฯ ได้เขียนในหนังสือลาออกว่า “ได้รับใบลาออกของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐมแล้วเมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2541 อนุญาตให้ลาออกได้” ต่อมาเมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2541 นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐมได้มีหนังสือถึงประธานสภาฯ เพื่อขอหนังสือขอลาออกจากตำแหน่งคืน โดยมอบหนังสือให้รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐม คนที่ 1 ซึ่งทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมสภาในเวลานั้น และรองประธานสภาฯ คนที่ 1 ได้มอบหนังสือดังกล่าวให้ประธานสภาฯ เมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2541 และจังหวัดนครปฐมมีความเห็นว่านายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐมสามารถกระทำได้นี้เนื่องจากยังไม่พ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

กรมการปกครองพิจารณาแล้ว มีความเห็นโดยสรุปว่า การลาออกจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐมดังกล่าวถือได้ว่ามีผลบังคับแล้ว แม้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐมจะอ้างว่าได้ยื่นหนังสือเพื่อขอหนังสือขอลาออกจากตำแหน่งคืนก่อนที่การลาออกจะมีผลบังคับในวันที่ 22 สิงหาคม 2541 แต่เนื่องจากประธานสภาฯ ได้รับรู้ถึงเจตนาลาออกตั้งแต่วันที่ 19 สิงหาคม 2541 ซึ่งเป็นวันก่อนหน้าที่หนังสือขอเพิกถอนการยื่นใบลาออกของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐมจะมาถึง ดังนั้น การแสดงเจตนาขอลาออกจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐมจึงมีผลบังคับใช้ตามกฎหมายตั้งแต่วันที่ประธานสภาฯ ได้รับรู้แล้ว

เนื่องจากกรณีดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมาย และเพื่อเป็นบรรทัดฐานในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด กรมการปกครองจึงหารือว่าความเห็นของกรมการปกครองถูกต้องหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรมการร่างกฎหมาย คณะที่ 5) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าว โดยได้ฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) และได้พิจารณาเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงโดยสรุปดังนี้

นายอ้อม หมีนาค นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐม ได้ทำหนังสือถึงประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐม ขอลาออกจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่ 22 สิงหาคม 2541 เป็นต้นไป โดยหนังสือดังกล่าวลงวันที่ 22 สิงหาคม 2541 และมอบไว้กับนายสุรพงษ์ นิ่มบุญญากำพงษ์ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐมเก็บรักษาไว้เพื่อนำไปมอบให้ประธานสภาฯ ในวันเปิดประชุมสภาในวันที่ 21 สิงหาคม 2541 ต่อมาปรากฏในหนังสือลาออกนั้นว่าประธานสภาฯ ได้บันทึกในหนังสือลาออกว่า “ได้รับใบลาออกของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐม เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2541 อนุญาตให้ลาออกได้ตามความประสงค์” และลงวันที่ 19 สิงหาคม 2541 ในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐมเมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2541

เวลา 14.00 น. ปรากฏในรายงานการประชุมฯ ว่าได้มีการกล่าวถึงการลาออกของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด¹ แต่ประธานสภาฯ ได้แจ้งต่อที่ประชุมฯ ว่าตนยังไม่ได้รับใบลาออก² ต่อมาในที่ประชุมในวันเดียวกันนั้น ได้มีการอภิปรายและขอมติจากสมาชิกว่ามีผู้ใดประสงค์ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐมลาออกหรือไม่ ปรากฏว่ามีสมาชิก 20 เสียง เห็นว่านายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐมไม่ต้องลาออก และไม่มีสมาชิกผู้ใดออกเสียงให้ลาออก³ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐมจึงอธิบายว่าได้ฝากหนังสือให้ประธานสภาฯ ไว้เพื่อเป็นหลักประกันว่าทำตามสัญญา⁴ แต่เมื่อที่ประชุมให้เสียงสนับสนุนที่จะยังไม่ให้ลาออก เพราะยังต้องแก้ปัญหา จึงขอหนังสือที่ลาออกนั้นคืน⁵ และในวันเดียวกันได้มีหนังสือถึงประธานสภาฯ เพื่อขอหนังสือที่ลาออกคืนโดยส่งต่อรองประธานสภาฯ คนที่ 1 ซึ่งทำหน้าที่ประธานฯ ในการประชุมฯ ในขณะนั้น

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ 5) พิจารณาแล้วเห็นว่า การลาออกจะมีผลต่อเมื่อผู้ลาออกได้แสดงเจตนาที่จะลาออกและการแสดงเจตนาขึ้นต้องผูกพันได้ แต่เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าหนังสือลาออกนั้นลงวันที่ 22 สิงหาคม 2541 ซึ่งเป็นวันที่ลงไว้ล่วงหน้าเพื่อกำหนดวันเวลาของการให้เจตนามีผล ดังนั้น ก่อนถึงวันที่ 22 สิงหาคม 2541 ยังไม่อาจถือได้ว่าผู้ทำหนังสือได้แสดงเจตนาที่จะลาออก หนังสือลาออกอันเป็นหนังสือแสดงเจตนาจึงยังไม่มีผลผูกพัน แม้ความจะปรากฏว่าประธานสภาฯ ได้รับหนังสือนั้นก่อนวันที่ 22 สิงหาคม 2541 และได้ลงนามรับทราบและอนุญาตให้ลาออกเมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2541 ก็ตามการรับทราบนั้นย่อมยังไม่มีผลใดๆ จนกว่าจะถึงวันที่ 22 สิงหาคม 2541 ตามเงื่อนไขเวลาที่กำหนดไว้ และก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวเจ้าของหนังสือจึงยังมีสิทธิที่จะเพิกถอน และเมื่อได้มีการเพิกถอนหนังสือก่อนวันที่ 22 สิงหาคม 2541 โดยแจ้งด้วยวาจาในที่ประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และมีหนังสือยืนยันต่อผู้ทำหน้าที่ประธานฯ ในขณะนั้น การแสดงเจตนาลาออกตามหนังสือลงวันที่ 22 สิงหาคม 2541 ดังกล่าวจึงย่อมสิ้นผลได้ ด้วยเหตุผลข้างต้นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐมจึงยังไม่พ้นจากตำแหน่ง

(นายอัษฎราทร จุฬารัตน)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤศจิกายน 2541

¹ รายงานการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐม สมัยสามัญ สมัยที่ 2 ประจำปี 2541 ครั้งที่ 5/2541 วันที่ 21 สิงหาคม 2541 หน้า 19 ถึง 23

² รายงานการประชุมฯ หน้า 22

³ รายงานการประชุมฯ หน้า 39

⁴ รายงานการประชุมฯ หน้า 39

⁵ รายงานการประชุมฯ หน้า 41

คำวินิจฉัยทางปกครอง

เรื่องเสร็จที่

266/2529

บันทึก

เรื่อง การลาออกจากตำแหน่งของสมาชิกสภาจังหวัดโดยมีเงื่อนไข (ตีความมาตรา 12 (3) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498)

กรมการปกครองได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท 0403/53465 ลงวันที่ 8 กรกฎาคม 2529 ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาความว่า ด้วยในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกครั้งปรากฏว่าได้มีสมาชิกจังหวัดขอลาออกจากตำแหน่ง เพื่อมาสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นจำนวนมาก ทำให้จังหวัดต้องดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดแทนตำแหน่งที่ว่างภายใน 90 วัน ตามมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2499 และในวันที่ 27 มิถุนายน 2529 นายมีชัย ฤชุพันธุ์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีได้ให้ข้อคิดกับผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมาและจังหวัดอื่นๆ ว่า ในการเขียนใบลาออกของสมาชิกสภาจังหวัดควรให้ระบุเงื่อนไขไว้ด้วยว่าถ้าได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ให้ใบลาออกมีผลบังคับใช้ แต่ถ้าไม่ได้รับเลือกตั้งก็ให้ใบลาออกเป็นอันพับไป ทั้งนี้ เพื่อเป็นการประหยัดเงินงบประมาณของทางราชการที่จะต้องดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดแทนตำแหน่งที่ว่างจังหวัดนครราชสีมาจึงหาหรือว่า การเขียนใบลาออกจากตำแหน่งของสมาชิกสภาจังหวัดโดยมีเงื่อนไขดังกล่าว จะมีผลบังคับใช้ได้หรือไม่

กรมการปกครองพิจารณาแล้วเห็นว่า สมาชิกสภาจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะต้องลาออกจากตำแหน่งก่อนวันเลือกตั้ง ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาให้ความเห็นในเรื่องนี้เป็นการเฉพาะแล้วตามหนังสือ ด่วนมาก ที่ สร 0601/243 ลงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2526 และการลาออกจะมีผลเมื่อใดนั้น กรมการปกครองมีความเห็นดังนี้

1. กรณีที่ใบลาออกมิได้ระบุว่าจะลาออกตั้งแต่เมื่อใด ให้ถือเอาวันที่จังหวัดได้รับใบลาออกหรือวันที่ลงรับใบลาออกในสมุดลงรับของจังหวัดตามระเบียบงานสารบรรณ เพราะการลาออกจากตำแหน่งสมาชิกสภาจังหวัดเป็นเรื่องของการแสดงเจตนาฝ่ายเดียว ไม่จำเป็นที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะต้องพิจารณาว่าอนุญาตหรือไม่ ทั้งนี้ เนื่องจากมาตรา 12 (3) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2499 บัญญัติแต่เพียงว่าความเห็นสมาชิกสภาจังหวัดจะสิ้นสุดลงเฉพาะตัวเมื่อ "ลาออก" โดยยื่นใบลาออกต่อผู้ว่าราชการจังหวัด แสดงว่า เมื่อใบลาออกถึงผู้ว่าราชการจังหวัดการลาออกก็ย่อมมีผลสมบูรณ์แล้ว

2. กรณีที่ใบลาออกได้ระบุหรือกำหนดเงื่อนไขเวลาออก ให้ถือตามเงื่อนไขเวลาที่ระบุไว้นั้น ทั้งนี้ ตามความเห็นของกรมอัยการซึ่งได้ตอบข้อหารือกรณีการลาออกจากตำแหน่งของนายเสริมศักดิ์ การุณ สมาชิกสภาจังหวัดระยอง เขตเลือกตั้งอำเภอแกลงรายละเอียดตามบันทึกกรมอัยการ ที่ มท 1002/11942 ลงวันที่ 29 ตุลาคม 2525

3. กรณีที่ใบลาออกได้ระบุเงื่อนไขอื่น ๆ เช่น ถ้าได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ก็ให้ใบลาออกมีผลบังคับใช้ แต่ถ้าไม่ได้รับเลือกตั้งก็ให้ใบลาออกเป็นอันพับไปตามข้อหาหรือของจังหวัด นครศรีธรรมราช ไม่น่าจะมีผลบังคับใช้ได้ เนื่องจากสมาชิกสภาจังหวัดเป็นตำแหน่งทางการเมืองที่ได้รับเลือกตั้งจากประชาชน การที่จะกลับเข้ามารับตำแหน่งใหม่อีกจึงควรจะให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสิน โดยวิธีการเลือกตั้งอีกครั้งหนึ่งเช่นเดียวกับกรณีข้าราชการลาออกเพื่อสมัครรับเลือกตั้งก็จะระบุเงื่อนไขดังกล่าวไว้ได้ แต่สามารถขอกลับเข้ารับราชการใหม่ได้ ตามกฎหมายของข้าราชการที่ผู้นั้นสังกัดอยู่ สำหรับเหตุผลที่ว่าเพื่อเป็นการประหยัดเงินงบประมาณในการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดแทนตำแหน่งที่ว่างเป็นเรื่องของการบริหารงานเลือกตั้งที่จะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายที่กำหนดไว้ ประกอบกับไม่มีกฎหมายและระเบียบกำหนดหลักการเกี่ยวกับเรื่องนี้จึงไม่น่าจะระบุเงื่อนไขอื่น ๆ นอกจากเงื่อนไขในใบลาออกได้

กรมการปกครองจึงขอให้พิจารณาว่าความเห็นของกรมการปกครองทั้ง 3 ประการ ดังกล่าว ถูกต้องหรือไม่ ประการใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมกรมการร่างกฎหมาย คณะที่ 5 และคณะที่ 8) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวและได้ฟังคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครองและกรมอัยการ) แล้ว มีความเห็นดังต่อไปนี้

ปัญหาประการที่หนึ่ง การลาออกจากสมาชิกภาพแห่งสภาจังหวัดโดยมิได้ระบุในใบลาออกว่าจะลาออกตั้งแต่เมื่อใด และมีผลตั้งแต่เมื่อใด นั้น เห็นว่า มาตรา 12 (3) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2499 บัญญัติว่า

“มาตรา 12 สมาชิกภาพแห่งสภาจังหวัดย่อมสิ้นสุดลงเมื่อ

ฯลฯ

ฯลฯ

(3) ลาออก โดยยื่นใบลาออกต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

ฯลฯ

ฯลฯ

จากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการลาออกจากตำแหน่งสมาชิกสภาจังหวัดเป็นการแสดงเจตนาฝ่ายเดียวของสมาชิกที่ประสงค์จะลาออก ดังนั้นในกรณีที่สมาชิกสภาจังหวัดลาออกจากสมาชิกภาพแห่งสภาจังหวัด โดยมิได้ระบุในใบลาออกว่าจะลาออกเมื่อใด การลาออกนั้นย่อมมีผลสมบูรณ์เมื่อสมาชิกสภาจังหวัดผู้นั้น ได้ยื่นใบลาออกต่อผู้ว่าราชการจังหวัดหรือเจ้าหน้าที่ของจังหวัดได้ลงรับใบลาออกในทะเบียนหนังสือรับของจังหวัดตามระเบียบสำนักรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณแล้ว ทั้งนี้ ตามมาตรา 130⁽¹⁾ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

⁽¹⁾ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา 130 การแสดงเจตนาทำให้อีกบุคคลอยู่ห่างโดยระยะทางย่อมมีผลนับแต่เวลาที่ไปถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งนั้นเป็นต้นไป แต่ถ้าบอกออกไปถึงผู้นั้นก่อนแล้วหรือพร้อมกันไซ้ แสดงเจตนานั้นก็ย่อมตกเป็นอันไร้ผล

อนึ่ง เมื่อเจตนาได้ส่งไปแล้ว ถึงแม้ว่าในภายหลังผู้แสดงเจตนาจะตายหรือตกเป็นคนไร้ความสามารถก็ตาม ท่านว่าหาเป็นเหตุทำให้ความสมบูรณ์แห่งการแสดงเจตนาอันเสื่อมเสียไปไม่

ปัญหาประการที่สอง การลาออกจากสมาชิกภาพแห่งสภาจังหวัดโดยระบุเงื่อนไขในการลาออกไว้ จะมีผลตั้งแต่เมื่อใดนั้น เห็นว่า ตามที่ได้วินิจฉัยในปัญหาประการที่หนึ่งแล้วว่าการลาออกจากตำแหน่งสมาชิกสภาจังหวัดเป็นการแสดงเจตนาฝ่ายเดียวของสมาชิกสภาจังหวัดที่ประสงค์จะลาออก ดังนั้น ในการแสดงเจตนา ลาออกสมาชิกสภาจังหวัดผู้นั้นอาจจะกำหนดให้การลาออกของตนมีผลตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ก็ได้ และ ผลของการลาออกนั้นย่อมสมบูรณ์เมื่อถึงเวลาที่กำหนดไว้ นั้น โดยนัยแห่งบทบัญญัติมาตรา 153⁽²⁾ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ปัญหาประการที่สาม การลาออกจากสมาชิกภาพแห่งสภาจังหวัดโดยมีเงื่อนไขอื่น ๆ เช่น ถ้าได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ให้ใบลาออกมีผลใช้บังคับ แต่ถ้าไม่ได้รับเลือกตั้งก็ให้ใบลาออกเป็นอันพับไป จะมีผลใช้บังคับหรือไม่ นั้น สำหรับปัญหานี้ผู้แทนกรมการปกครอง ชี้แจงว่ามีความประสงค์จะให้ คณะกรรมการกฤษฎีกาวินิจฉัยเฉพาะกรณีที่การลาออกมีเงื่อนไขว่าถ้าได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ก็ให้ใบลาออกมีผลใช้บังคับ แต่ถ้าไม่ได้รับเลือกตั้งฯ ก็ให้ใบลาออกเป็นอันพับไปตามตัวอย่างเท่านั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมกรมการร่างกฎหมาย คณะที่ 5 และคณะที่ 8) เห็นว่าการแสดงเจตนา ลาออกโดยมีเงื่อนไขดังกล่าว นั้น ถือไม่ได้ว่าเป็นการแสดงเจตนาลาออกที่สมบูรณ์ เพราะเป็นการไม่แน่นอน สุดแล้วแต่เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในภายหน้าตามมาตรา 144⁽³⁾ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนั้น การ ลาออกจากสมาชิกภาพแห่งสภาจังหวัดโดยมีเงื่อนไขว่า ถ้าได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ให้ใบลาออก มีผลใช้บังคับ แต่ถ้าไม่ได้รับเลือกตั้งก็ให้ใบลาออกเป็นอันพับไป จึงไม่นับว่าเป็นการลาออกตามมาตรา 12 (3)⁽⁴⁾

⁽²⁾ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา 153 ถ้านิติกรรมมีเงื่อนไขเริ่มต้นกำหนดไว้ ท่านห้ามมิให้ทางตามให้ปฏิบัติการตามนิติกรรมก่อนถึงเวลากำหนด ถ้านิติกรรมมีเงื่อนไขสุดสิ้นกำหนดไว้ ท่านว่านิติกรรมนั้นย่อมสิ้นผลเมื่อถึงเวลากำหนด

⁽³⁾ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา 144 ข้อความใดอันบังคับไว้ให้นิติกรรมเป็นผลต่อเมื่อมีเหตุการณ์อันใดอันหนึ่งขึ้นในอนาคตและไม่แน่นอน ข้อความเช่นนั้นท่านเรียกว่าเงื่อนไข

⁽⁴⁾ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร ราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2499

มาตรา 12 สมาชิกภาพแห่งสภาจังหวัดย่อมสิ้นสุดลงเมื่อ

(1) ถึงคราวออกตามวาระ หรือยุบสภาจังหวัด

(2) ตาย

(3) ลาออก โดยยื่นใบลาออกต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

(4) ผู้ว่าราชการจังหวัดได้สอบสวนแล้วสั่งให้ออก โดยปรากฏว่าต่อมาเป็นผู้ขาดคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้ง หรือ ต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด หรือ

(5) สภาจังหวัดวินิจฉัยให้ออกจากตำแหน่งโดยเห็นว่ามีความประพฤติในทางจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียหรือก่อความไม่ สงบเรียบร้อยแก่สภา หรือกระทำการอันอาจเสื่อมเสียประโยชน์ของจังหวัด มติในข้อนี้ต้องมีเสียงไม่ต่ำกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกที่ อยู่ในตำแหน่ง

แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2499 และไม่มีผลใช้บังคับ

(นายอมร จันทรสมบูรณ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กรกฎาคม 2529

ด่วนมาก

ที่ มท 0804/ว 1086

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนราชสีมา กทม. 10300

18 กันยายน 2546

เรื่อง ข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับดูแลสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบรายงานข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับดูแลสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล
จำนวน 1 ชุด

ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม 2538 กำหนดให้นายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล โดยนายอำเภอสามารถสั่งให้สมาชิกสภาตำบลพ้นจากตำแหน่ง เมื่อได้สอบสวนแล้วปรากฏว่า เป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา 9 หรือมิได้อยู่ประจำในหมู่บ้านที่ได้รับเลือกตั้งเป็นเวลาติดต่อกันเกินหกเดือน หรือขาดประชุมสภาตำบลติดต่อกันสามครั้ง โดยไม่มีเหตุผลอันควร ตามมาตรา 12 (6) และผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถสั่งให้สมาชิกสภาตำบลพ้นจากตำแหน่งได้ เมื่อสอบสวนแล้วปรากฏว่า บกพร่องในทางความประพฤติ ตามมาตรา 12 (7) รวมทั้งสามารถสั่งยุบสภาตำบลได้ตามมาตรา 39 ส่วนองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น นายอำเภอสามารถสอบสวนและวินิจฉัยว่า สมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลผู้ใดสิ้นสุดลงตามมาตรา 47 ตี (4) (5) (6) หรือ (7) ได้ โดยคำวินิจฉัยของนายอำเภอให้เป็นที่สุด และผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถสั่งยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้ ตามมาตรา 64 วรรคสาม และมาตรา 91 รวมทั้งสั่งให้คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล นายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล พ้นจากตำแหน่ง ตามมาตรา 92

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า การกำกับดูแลสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลของนายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัดในการมีคำสั่งหรือคำวินิจฉัยในเรื่องดังกล่าวซึ่งถือเป็นคำสั่งทางปกครอง ที่บุคคลผู้นั้นอาจอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว หรือนำมูลกรณีไปฟ้องเป็นคดีต่อศาลปกครองตามกฎหมายได้ ดังนั้น เพื่อให้การสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของนายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นไปด้วยความถูกต้อง เหมาะสมและครบถ้วน รวมทั้งเพื่อให้ทราบถึงข้อมูลเกี่ยวกับการใช้อำนาจกำกับดูแลสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าว จึงขอให้จังหวัดแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับดูแลสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทราบ ตามแบบรายงานข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับดูแลสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลที่ส่งมาด้วย ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับดูแลสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม 2538 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2546 ขอให้ใช้แบบรายงาน 1 และส่งถึงกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นภายในวันที่ 10 ตุลาคม 2546
2. ข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับดูแลสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2546 เป็นต้นไป ขอให้ใช้แบบรายงาน 2 และส่งถึงกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเป็นประจำทุก 2 เดือน ครั้งที่ 1 เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม 2546 (ครั้งที่ 2 วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2547 ครั้งที่ 3 วันที่ 1 เมษายน 2547 ครั้งที่ 4 วันที่ 1 มิถุนายน 2547 ครั้งที่ 5 วันที่ 2 สิงหาคม 2547 ครั้งที่ 6 วันที่ 1 ตุลาคม 2547 ครั้งที่ 7 วันที่ 1 ธันวาคม 2547)
3. ทั้งนี้ขอให้จังหวัดส่งสำเนาคำสั่งหรือคำวินิจฉัยในเรื่องนี้ด้วย เพื่อรวบรวมรายงานให้กระทรวงมหาดไทยทราบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายรัชชัย พักอังกูร)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

กลุ่มงานวินิจฉัยและเรื่องร้องทุกข์

โทร. 0-2241-9034

โทรสาร 0-2241-9035

แบบรายงานข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับดูแลสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล
จังหวัด..... ตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม 2538 – 30 กันยายน 2546

ลำดับที่	วัน เดือน ปี	ประเภทการมีคำสั่งหรือคำวินิจฉัย	ผู้ใช้อำนาจตามกฎหมายในการมีคำสั่งหรือคำวินิจฉัย	พฤติการณ์ที่ต้องมีคำสั่งหรือคำวินิจฉัย	หมายเหตุ
	วันที่มีคำสั่งหรือคำวินิจฉัย	1) สั่งให้สมาชิกสภาตำบลพ้นจากตำแหน่ง 2) สั่งให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่ง 3) สั่งให้คณะผู้บริหารนายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่ง 4) สั่งยุบสภาตำบลหรือสภาองค์การบริหารส่วนตำบล	(นายอำเภอ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด)	อธิบายพฤติการณ์หรือการกระทำของสมาชิกสภาตำบลหรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล คณะผู้บริหาร นายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และสภาตำบลหรือสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ที่นายอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัดต้องใช้อำนาจตามกฎหมายในการมีคำสั่งหรือคำวินิจฉัย รวมทั้งข้อกฎหมายที่อ้างอิง	หากมีการอุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยหรือฟ้องคดีปกครอง ขอให้แจ้งข้อมูลเพิ่มเติมในช่วงหมายเหตุด้วยว่าผลการอุทธรณ์หรือการฟ้องคดีปกครองเป็นอย่างไรด้วย

ตรวจสอบถูกต้อง

(.....)

หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด.....

แบบรายงานข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับดูแลสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล
จังหวัด.....รายงานเดือน.....พ.ศ.

ลำดับที่	วัน เดือน ปี	ประเภทการมีคำสั่งหรือคำวินิจฉัย	ผู้ใช้อำนาจตามกฎหมายในการมีคำสั่งหรือคำวินิจฉัย	พฤติการณ์ที่ต้องมีคำสั่งหรือคำวินิจฉัย	หมายเหตุ
	วันที่มีคำสั่งหรือคำวินิจฉัย	1) สั่งให้สมาชิกสภาตำบลพ้นจากตำแหน่ง 2) สั่งให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่ง 3) สั่งให้คณะผู้บริหารนายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่ง 4) สั่งยุบสภาตำบลหรือสภาองค์การบริหารส่วนตำบล	(นายอำเภอ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด)	อธิบายพฤติการณ์หรือการกระทำของสมาชิกสภาตำบลหรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล คณะผู้บริหาร นายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และสภาตำบลหรือสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ที่นายอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัดต้องใช้อำนาจตามกฎหมายในการมีคำสั่งหรือคำวินิจฉัย รวมทั้งข้อกฎหมายที่อ้างอิง	หากมีการอุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยหรือฟ้องคดีปกครองขอให้แจ้งข้อมูลเพิ่มเติมในช่วงหมายเหตุด้วยว่าผลการอุทธรณ์หรือการฟ้องคดีปกครองเป็นอย่างไรด้วย

ตรวจสอบถูกต้อง

(.....)

หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด.....

ที่ มท 0804/ 7760

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนราชสีมา กทม. 10300

6 ตุลาคม 2546

เรื่อง การขอกรณีสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาโพธิ์มีมติไม่รับหลักการร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมฉบับที่ 1 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2546

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนคร

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสกลนคร ด่วนที่สุด ที่ มท 0871.3/14159 ลงวันที่ 30 มิถุนายน 2546

ตามที่จังหวัดสกลนครขอหารือกรณีสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาโพธิ์มีมติไม่รับหลักการร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมฉบับที่ 1 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2546 ด้วยคะแนนเสียง 13 เสียง รับหลักการ 9 เสียง และงดออกเสียง 2 เสียง จากจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมด 24 เสียง ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนครได้พิจารณาแล้วเห็นว่า สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาโพธิ์ไม่มีเหตุผลประกอบการอภิปราย ผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนครจึงไม่พิจารณาว่าเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบด้วยกับสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาโพธิ์ ซึ่งจังหวัดเห็นว่า ความเห็นดังกล่าวยังไม่ถือว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนครเห็นชอบด้วยกับมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาโพธิ์ จึงมีผลให้คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลนาโพธิ์ยังคงอยู่ต่อไป จึงหารือว่า ความเห็นของจังหวัดถูกต้องหรือไม่ นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า ความเห็นดังกล่าวของจังหวัดถูกต้องแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายรัชชัย ฟักอังกูร)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

กลุ่มงานวินิจฉัยและเรื่องร้องทุกข์

โทร. 0-2241-9034 / โทรสาร 0-2241-9035

ด่วนที่สุด

ที่ มท 0804/ว 3486

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอังสวาล์ กทม. 10200

14 ตุลาคม 2546

เรื่อง การประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลครั้งแรก

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด (ยกเว้นจังหวัดสมุทรสาคร)

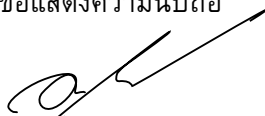
สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0804/12217 ลงวันที่ 14 ตุลาคม 2546
จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยกระทรวงมหาดไทยได้ตอบข้อหารือของจังหวัดสมุทรสาคร เกี่ยวกับการเรียกประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลครั้งแรก ตามมาตรา 53 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 กรณีที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสมุทรสาครได้ดำเนินการจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหลักสาม อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร และได้ประกาศผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหลักสามเพียงบางเขตเลือกตั้งก่อน ว่าการเรียกประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลครั้งแรกต้องรอให้คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศผลการเลือกตั้งให้ครบทุกเขตก่อนหรือไม่ สรุปได้ว่า ถึงแม้ว่าตามมาตรา 53 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 กำหนดว่าการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลครั้งแรกต้องกำหนดให้สมาชิกได้มาประชุมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลก็ตาม แต่บทบัญญัติมาตราดังกล่าวมีเจตนารมณ์ที่จะเร่งรัดให้มีการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลครั้งแรกโดยเร็ว เพื่อดำเนินการให้มีประธานสภา รองประธานสภา นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ที่จะปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชนในท้องถิ่น ประกอบกับกฎหมายมิได้ห้ามที่จะให้มีการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลครั้งแรก แม้ว่าจะพ้นกำหนดเวลาสี่สิบห้าวันแล้วก็ตาม จึงต้องแปลความบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวให้สามารถนำไปปฏิบัติได้โดยยึดประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก สำหรับการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลครั้งแรกจะเริ่มกระทำเมื่อใดนั้นเห็นว่าจะต้องรอให้คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศผลให้ครบตามจำนวนที่กฎหมายกำหนดเสียก่อน จึงจะถือว่าได้ดำเนินการเลือกตั้งเสร็จเรียบร้อยแล้ว และสามารถเรียกประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลครั้งแรกได้

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การเรียกประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลครั้งแรกขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปด้วยความถูกต้องตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 จึงขอแจ้งการตอบข้อหารือของกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบและใช้เป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุชา โมกขะเวส)

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

โทร. 0-2241-9034

โทรสาร 0-2241-9035

ด่วนที่สุด

ที่ มท 0804/ 12217

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ กทม. 10200

14 ตุลาคม 2546

เรื่อง การประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลครั้งแรก

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสมุทรสาคร ด่วนที่สุด ที่ มท 0876.3/13953 ลงวันที่ 23 กันยายน 2546

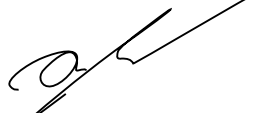
ตามที่จังหวัดสมุทรสาครแจ้งว่า องค์การบริหารส่วนตำบลหลักสามได้หารือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลครั้งแรก กรณีที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสมุทรสาครได้ดำเนินการจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหลักสาม อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร และได้ประกาศผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหลักสามเพียงบางเขตเลือกตั้งก่อน ว่าการเรียกประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลครั้งแรกต้องรอให้คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศผลการเลือกตั้งให้ครบทุกเขตก่อนหรือไม่ หากคณะกรรมการการเลือกตั้งยังไม่ประกาศผลการเลือกตั้งให้ครบทุกเขตถือว่าการเลือกตั้งยังไม่เสร็จสิ้นใช่หรือไม่ นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาเรื่องดังกล่าวแล้วเห็นว่า ถึงแม้ว่าตามมาตรา 53 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 กำหนดว่าการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลครั้งแรกต้องกำหนดให้สมาชิกได้มาประชุมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลก็ตาม แต่บทบัญญัติมาตราดังกล่าวมีเจตนารมณ์ที่จะเร่งรัดให้มีการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลครั้งแรกโดยเร็ว เพื่อดำเนินการให้มีประธานสภา รองประธานสภา นายกองค์การบริหารส่วนตำบลที่จะปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชนในท้องถิ่น ประกอบกับกฎหมายมิได้ห้ามที่จะให้มีการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลครั้งแรก แม้ว่าจะพ้นกำหนดเวลาสี่สิบห้าวันแล้วก็ตาม จึงต้องแปลความบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวให้สามารถนำไปปฏิบัติได้โดยยึดประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก สำหรับการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลครั้งแรกจะเริ่มกระทำได้เมื่อใดนั้นเห็นว่าจะต้องรอให้

คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศผลให้ครบตามจำนวนที่กฎหมายกำหนดเสียก่อนจึงจะถือว่าได้ดำเนินการเลือกตั้งเสร็จเรียบร้อยแล้ว และสามารถเรียกประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลครั้งแรกได้

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุชา โมกขะเวส)

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร./โทรสาร 0-2241-9034-5

ที่ มท 0804/ว 3527

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอังสวาล์ กทม. 10200

16 ตุลาคม 2546

เรื่อง การดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

ด้วยในปัจจุบันการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ขยายขอบเขตอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีการถ่ายโอนภารกิจของส่วนราชการต่างๆ ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและนโยบายของรัฐบาล โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการพิจารณาออกคำสั่งทางปกครอง เช่น คำสั่งอนุญาต อนุมัติ แทนส่วนราชการที่มีการถ่ายโอนภารกิจ ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานในการให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ แต่อย่างไรก็ตาม ยังปรากฏว่ามีข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติงานโดยมิชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่ง ได้แก่

1. การใช้มติของสภาท้องถิ่นในการอนุญาต อนุมัติ แผนงาน โครงการของหน่วยงานของรัฐ หรือของเอกชนที่จะเข้าไปดำเนินการในเขตพื้นที่โดยไม่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสภาท้องถิ่น พิจารณาอนุญาต อนุมัติ ในเรื่องดังกล่าวแต่อย่างใด จึงเป็นการกระทำโดยไม่มีอำนาจหน้าที่ ซึ่งอาจจะทำให้นุคคลโดยทั่วไปเข้าไปเฝ้าคลาดเคลื่อนถึงบทบาท อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและอาจเป็นอุปสรรคต่อการลงทุนเพื่อการพัฒนาภาครัฐและเอกชน

2. การใช้ดุลพินิจของผู้บริหารท้องถิ่นหรือคณะผู้บริหารท้องถิ่นในการอนุญาต อนุมัติในกิจการที่ประชาชนมาขอรับบริการ นั้น จะกระทำได้อีกเมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้เป็นอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหากผู้ร้องขอเป็นผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนและได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดหรือเงื่อนไขที่กฎหมายหรือระเบียบกำหนดโดยถูกต้องและครบถ้วนแล้ว ผู้มีอำนาจในการอนุญาตหรืออนุมัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องพิจารณาสั่งการโดยเร็วภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด และอยู่ในกรอบของกฎหมายที่ให้อำนาจได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ไม่ประวิงเวลาโดยไม่มีเหตุผลหรือมุ่งแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการอนุญาต อนุมัติดังกล่าว ซึ่งเป็นการไม่เหมาะสมและสร้างความเดือดร้อนแก่ประชาชน ทั้งนี้ ในการพิจารณาดำเนินการจะต้องคำนึงถึงสิทธิประโยชน์ของบุคคลที่ต้องได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายและประโยชน์สาธารณะเป็นสำคัญ

ดังนั้น เพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องในการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขอให้จังหวัดแจ้งให้ผู้บริหารท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น รวมทั้งข้าราชการหรือพนักงาน

ส่วนท้องถิ่นได้ศึกษาทำความเข้าใจถึงบทบาทอำนาจหน้าที่ของตนและถือปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ
ข้อบังคับ และหนังสือสั่งการของทางราชการในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวโดยเคร่งครัดต่อไปด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุชา โมกขะเวส)

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

โทร. 0-2241-9034

โทรสาร 0-2241-9035

ด่วนที่สุด

ที่ มท 0804/12353

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ กทม. 10200

16 ตุลาคม 2546

เรื่อง การเลือกประธานชั่วคราว

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดปทุมธานี ด่วนมาก ที่ มท 0843.2/16321 ลงวันที่ 30 กันยายน 2546

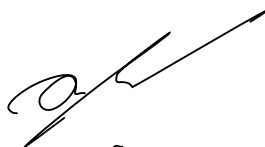
ตามที่จังหวัดปทุมธานีได้หารือการเลือกประธานสภาชั่วคราวขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองสามวัง กรณีมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีอาวุโสสูงสุดเท่ากันสองคน ซึ่งกรณีดังกล่าวไม่มีกฎหมายหรือระเบียบ ข้อบังคับ หรือหนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทยกำหนดแนวทางการปฏิบัติไว้ ฉะนั้น เห็นว่าวิธีการจับสลากน่าจะเป็นวิธีการที่ก่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่บุคคลทั้งสองมากที่สุด โดยใช้พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น พ.ศ. 2545 ซึ่งกำหนดให้ใช้วิธีการจับสลากกรณีผู้สมัครสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นได้คะแนนเลือกตั้งมากที่สุดเท่ากันเป็นแนวทางปฏิบัติ จังหวัดจึงขอหารือว่าความเห็นของจังหวัดดังกล่าวข้างต้นถูกต้องหรือไม่ หรือมีแนวทางปฏิบัติในเรื่องนี้อย่างไร นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามข้อ 5 วรรคหนึ่ง แห่งข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2538 กำหนดว่า ในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ครั้งแรก ให้เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลชั่วคราวเป็นผู้เชิญสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีอาวุโสสูงสุดขึ้นทำหน้าที่ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลชั่วคราวเพื่อดำเนินการเลือกประธานสภา รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล สำหรับการพิจารณาว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลผู้ใดมีอายุสูงสุดซึ่งจะต้องทำหน้าที่ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลชั่วคราว นั้น สามารถพิจารณาได้จากทะเบียนบ้านฉบับปัจจุบัน ซึ่งเป็นหลักฐานที่ใช้ในการยื่นใบสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หากตามหลักฐานทะเบียนบ้านฉบับปัจจุบันปรากฏว่า เป็นผู้มีอายุเท่ากัน แต่มีหลักฐานอื่นที่สามารถนำมาประกอบการพิจารณาได้ว่าผู้ใดมีอายุมากกว่ากัน ก็ย่อมนำหลักฐานดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาและวินิจฉัยการมีอายุมากกว่ากันได้ ดังนั้น หากปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีเอกสารสำเนาทะเบียนบ้าน ฉบับปี พ.ศ. 2499 และ พ.ศ. 2526 ซึ่งมีชื่อสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หนองสามวังที่จะต้องวินิจฉัยการมีอายุสูงสุดและได้ระบุนั้น เดือน ปีเกิด ทางจันทรคติ ไว้ หรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง จังหวัดปทุมธานีจึงอาจนำเอกสารหลักฐานดังกล่าวมาใช้ประกอบการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องดังกล่าวได้ อย่างไรก็ตาม หากไม่มีหลักฐานอื่นที่สามารถนำมาประกอบการพิจารณาเรื่องดังกล่าวได้แล้ว ควรนำแนวทางปฏิบัติที่กำหนดไว้ในมาตรา 4 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งบัญญัติว่า เมื่อไม่มีบทกฎหมายที่จะยกมาปรับคดีได้ ให้วินิจฉัยคดีนั้นตามจารีตประเพณีแห่งท้องถิ่น ถ้าไม่มีจารีตประเพณีเช่นนั้นให้วินิจฉัยคดี

อาศัยเทียบเคียงบทกฎหมายที่ใกล้เคียงอย่างยิ่ง และถ้าบทกฎหมายเช่นนั้นไม่มีด้วยให้วินิจฉัยตามหลักกฎหมายทั่วไปมาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยอาจนำกฎหมายที่ใกล้เคียงมาประกอบการพิจารณาและวินิจฉัย ซึ่งเมื่อเทียบเคียงกฎหมายและระเบียบต่างๆ แล้วปรากฏว่า ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา การเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น และการเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านได้กำหนดว่าในกรณีผู้ที่สมัครเข้ารับการเลือกตั้งได้รับคะแนนสูงสุดเท่ากัน ให้ผู้ได้รับคะแนนสูงสุดเท่ากันทำการจับฉลาก เพื่อให้เหลือผู้ได้รับการคัดเลือกเพียงคนเดียว

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุชา โมกขะเวส)

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

โทร. 0-2241-9034

โทรสาร 0-2241-9035